

قانون تأسیس و اساسنامه سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران

**قانون تأسیس و اساسنامه
سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران**

با آخرین اصلاحات، دقیقاً منطبق با روزنامه رسمی

«کتابچه های قبلی را در صورتی مورد استناد قرار دهید
که با این متن تطبیق نموده و اصلاح کرده باشید.»

علی دهشیری
تیر ماه ۱۴۰۴

قانون تأسیس و اساسنامه سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران

ناشر:

سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، اداره کل دفتر مرکزی حقوقی

نشانی:

خیابان ولی عصر (عج)، جنب جام جم، سازمان گسترش و نوسازی صنایع

ایران

قسمت اول

قانون تأسيس سازمان

ماده ۱

به دولت اجازه داده می‌شود به منظور گسترش و نوسازی صنایع و معادن کشور از راه بررسی‌های علمی و صنعتی و تهیه و تربیت کادر مدیریت و تأسیس شرکت‌های صنعتی و معدنی و خدمات و یا مشارکت در آنها و کمک و راهنمایی‌های فنی به واحدهای صنعتی و معدنی مؤسسه مستقلی به نام سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران که در این قانون سازمان نامیده می‌شود تأسیس و اساسنامه آن را پس از تصویب کمیسیون‌های اقتصاد و دارایی و امور استخدام مجلسین به مورد اجرا بگذارد.

تغییر و یا اصلاح اساسنامه به پیشنهاد مجمع عمومی سازمان با تصویب هیأت وزیران به عمل خواهد آمد.

ماده ۲

سازمان دارای شخصیت حقوقی است و به صورت شرکت سهامی اداره می‌شود. این سازمان و کلیه شرکت‌ها و واحدهای تابعه و وابسته

به آن از هر لحاظ استقلال کامل داشته و تابع قوانین و مقررات و آئین‌نامه‌های عمومی مربوط به مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و قانون محاسبات عمومی نمی‌باشد مگر آنکه در قانونی صراحتاً از سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران اسم برده شود. این سازمان و کلیه شرکت‌های وابسته منحصراً تابع این قانون و مقررات اساسنامه خود بوده و در مواردی که در این قانون و اساسنامه پیش‌بینی نشده باشد سازمان تابع مقررات قانون تجارت بوده و بر طبق اصول بازرگانی اداره می‌شود.

ماده ۳

سرمایه سازمان عبارت است از دارائی‌های متعلق به دولت در شرکت‌ها و مؤسسات صنعتی و معدنی که از طرف دولت به سازمان واگذار می‌گردد و همچنین اموال و سهام یا وجوهی که از محل درآمدهای دولت بابت سرمایه به آن واگذار خواهد شد. دولت می‌تواند بنا به پیشنهاد وزیر اقتصاد و تصویب هیأت وزیران

هر يك از واحدهای صنعتی یا معدنی خود را که صلاح بدانند براساس مقررات این قانون ارزیابی نموده به شرکت‌های سهامی تبدیل و سهام آن را به عنوان سرمایه در اختیار این سازمان بگذارد.

ماده ۴

سازمان طبق اساسنامه دارای مجمع عمومی - هیأت عامل - رئیس هیأت عامل و حسابرس (بازرس) خواهد بود. اعضاء هیأت عامل به پیشنهاد وزیر صنعت، معدن و تجارت و تصویب مجمع عمومی منصوب می‌گردند.

ماده ۵

سازمان دارای اختیارات زیر می باشد:

- الف- تشکیل شرکت‌های صنعتی و معدنی و یا شرکت‌ها و واحدهای خدمات و یا مشارکت در این قبیل شرکت‌ها.
- ب- خریداری تمام یا قسمتی از کارخانه‌هایی که در معرض تعطیل

قرار می‌گیرند و به معرض فروش گذاشته می‌شوند و یا عقد قرارداد برای اداره این قبیل کارخانه‌ها.

در مواردی که قسمتی از کارخانه خریداری می‌شود قسمت خریداری شده باید معرف اکثریت سهام باشد و در صورتی که کارخانه به صورت شرکت سهامی نباشد سازمان باید حداقل مالکیت بیش از نصف کارخانه را تحصیل نماید و اداره کارخانه را از هر حیث در اختیار بگیرد. پ- فروش یا وثیقه‌گذاری سهام متعلق به خود در شرکت‌های تابعه یا وابسته و همچنین فروش و وثیقه‌گذاری اموال متعلق به خود یا واحدهای تابعه و وابسته.

ت- استخدام کارشناس خارجی و یا عقد قرارداد برای استفاده از خدمات مؤسسات مشورتی خارجی با تصویب هیأت عامل سازمان.

ماده ۶

دولت در مورد انتقال واحدهای صنعتی و معدنی متعلق به خود به سازمان و یا ایجاد واحدهای جدید تولیدی صنعتی و معدنی توسط

سازمان به ترتیب زیر عمل می‌نماید:

الف- واحد را براساس سودآوری به طریقی که مورد تصویب هیأت عامل سازمان باشد ارزیابی و قیمت واقعی روز آن را تعیین می‌نماید سپس آن واحد را به صورت شرکت سهامی مستقل که اساسنامه آن طبق اصول قانون تجارت تنظیم و به تصویب هیأت عامل سازمان رسیده باشد به ثبت رسانده سهام آن را به سازمان واگذار می‌نماید.

ب- در موقع انتقال واحد زیان‌آور به سازمان و همچنین در صورتی که به منظور خاص مملکتی ایجاد صنعتی در نواحی مخصوصی از کشور ضروری تشخیص گردد لیکن بهره‌برداری از این قبیل واحدها سودآور نباشد دولت باید قبلاً پرداخت زیان‌های احتمالی را براساس مطالعات هیأت عامل سازمان و تأیید سازمان برنامه تقبل و سپس دستور انتقال یا تأسیس این‌گونه واحدها را صادر کند.

ماده ۷

سازمان مجاز است با دولت‌های خارجی و همچنین مؤسسات یا

شرکت‌های دولتی خارجی در سرمایه‌گذاری‌های صنعتی و معدنی مشارکت نماید و سرمایه‌گذاری خارجی در چنین مشارکت‌هایی می‌تواند از مزایایی که طبق قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی در ایران مصوب ۷ آذرماه ۱۳۳۴ به شرکت‌های خارجی اعطاء گردیده است پس از انجام تشریفات قانونی برخوردار گردد و از شمول تبصره ۲ ماده ۳ قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی و بند "ج" ماده يك آئين‌نامه اجرای قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی مصوب کمیسیون‌های مجلسین مستثنی خواهد بود. در کلیه موافقت‌نامه‌ها و قراردادهایی که به استناد این قانون با دولت‌ها و مؤسسات یا شرکت‌های دولتی خارجی منعقد می‌شود باید قید گردد که شريك خارجی حق ندارد بدون موافقت قبلی و کتبی طرف ایرانی تمام یا قسمتی از سهامی را که در مشارکت دارد به دیگری منتقل نماید. به علاوه قید گردد که سرمایه‌های خارجی از نظر این قانون سرمایه خصوصی تلقی خواهد شد و در صورت تخلف از این شرط سازمان می‌تواند موافقت‌نامه یا قرارداد مربوطه را فسخ نماید. استفاده از امتیازات این قانون به وسیله دولت‌ها یا مؤسسات و

شرکت‌های دولتی خارجی مشروط به اعطای امتیازات متقابل از جانب دولت‌ها یا مؤسسات و شرکت‌های مذکور خواهد بود.

ماده ۸

از سود خالص سالیانه سهام سازمان در شرکت‌ها و واحدهای تابعه پس از کسر هزینه‌های جاری سازمان حداقل ۲۵ درصد برای هزینه‌های تعلیمات فنی و آموزش و مدیریت و مطالعات و تحقیقات در داخل یا خارج کشور تخصیص و بقیه پس از کسر مالیات و ذخایر قانونی و احتیاطی صرف سرمایه‌گذاری مجدد در صنایع خواهد شد.

قسمت دوم

اساسنامه سازمان

ماده ۱

سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران که طبق قانون مصوب بیست و ششم تیرماه ۱۳۴۶ تأسیس شده است مرکز اصلی آن در تهران می باشد و در صورت لزوم می تواند در نقاط دیگر شعبه یا نمایندگی تأسیس کند.

ماده ۲

سرمایه سازمان ۱۷/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال است و به ۱۷/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ سهم یک هزارریالی تقسیم می شود که تمام آن پرداخت شده است. افزایش سرمایه با تصویب مجمع عمومی خواهد بود.

ماده ۳

مجمع عمومی سازمان تشکیل می شود از:

۱- وزیر صنعت، معدن و تجارت ۲- وزیر نیرو ۳- وزیر تعاون، کار

و رفاه اجتماعی ۴- وزیر علوم، تحقیقات و فناوری ۵- وزیر امور اقتصادی و دارایی ۶- رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور ۷- وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

ریاست جلسات مجمع عمومی با وزیر صنعت، معدن و تجارت است.

ماده ۴

مجمع عمومی سالی یکبار تشکیل می‌شود و در صورت ضرورت مجمع عمومی فوق‌العاده به پیشنهاد وزیر صنعت، معدن و تجارت و یا دو نفر از اعضاء مجمع و یا رئیس هیأت عامل سازمان به دعوت رئیس مجمع تشکیل خواهد شد.

ماده ۵

وظایف و اختیارات مجمع عمومی به شرح زیر است:

۱- رسیدگی و اظهارنظر نسبت به گزارش وضع سازمان که توسط

- هیأت عامل به مجمع داده می‌شود.
- ۲- تعیین خط مشی و تنظیم برنامه های کلی.
- ۳- انتخاب حسابرس (بازرس).
- ۴- اتخاذ تصمیم نسبت به نظریات حسابرس.
- ۵- تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان.
- ۶- افزایش یا کاهش سرمایه و همچنین اتخاذ تصمیم نسبت به امور دیگری که طبق قانون تجارت به عهده مجمع عمومی می‌باشد.
- ۷- تصویب برنامه و بودجه سالانه سازمان که توسط هیأت عامل به مجمع ارائه می‌گردد.

ماده ۶

جلسات مجمع عمومی با حضور ۴ نفر از ۷ نفر عضو مجمع عمومی رسمیت خواهد یافت. تصمیمات متخذه وقتی معتبر و قابل اجراست که ۴ نفر از اعضاء مجمع عمومی بدان رأی موافق داده باشند. اعضای هیأت عامل در جلسات مجمع عمومی حق شرکت خواهند داشت ولی حق رأی ندارند.

ماده ۷

تصویب ترازنامه هر سال به منزله مفاصا حساب هیأت عامل برای همان سال می باشد.

ماده ۸

هیأت عامل مرکب از ۵ نفر می باشد که به پیشنهاد وزیر صنعت، معدن و تجارت و تصویب مجمع عمومی منصوب می گردند. دو نفر از اعضا می توانند از معاونین تخصصی وزارت صنعت، معدن و تجارت به انتخاب وزیر مربوطه باشند.

عزل و نصب و تعیین حقوق رئیس و دو عضو دیگر هیأت عامل به پیشنهاد وزیر صنعت، معدن و تجارت و با تصویب مجمع عمومی انجام خواهد پذیرفت.

تبصره- دو نفر از معاونین تخصصی وزارتخانه در صورتی که به عضویت هیأت عامل درآیند، می توانند به صورت غیرتمام وقت و یا غیرموظف در هیأت عامل انجام وظیفه نمایند.

ماده ۹

وظایف و اختیارات هیأت عامل عبارت است از:

- ۱ - تصویب مقدماتی خط مشی و برنامه سالانه سازمان که از طرف رئیس هیأت عامل پیشنهاد می شود جهت ارائه به مجمع عمومی .
- ۲ - بررسی و اظهارنظر نسبت به گزارش عملیات اجرایی سال قبل سازمان که از طرف رئیس هیأت عامل تهیه و تقدیم می شود جهت ارائه به مجمع عمومی .
- ۳ - تصویب بودجه سالانه سازمان که از طرف رئیس هیأت عامل پیشنهاد می شود جهت ارائه به مجمع عمومی.
- ۴ - تصویب آیین نامه های اجرائی (مالی - استخدامی و معاملات) سازمان و همچنین هرگونه مقررات دیگری که برای اداره امور داخلی سازمان لازم باشد به پیشنهاد رئیس هیأت عامل.
- ۵ - تصویب تشکیلات سازمان به پیشنهاد رئیس هیأت عامل.
- ۶ - تصویب تأسیس شرکت های صنعتی یا شرکت ها و واحدهای خدمات و تصویب اساسنامه این گونه شرکت ها و واحدها.
- ۷ - تصویب مشارکت در شرکت های صنعتی و یا خرید سهام این گونه

شرکت‌ها.

۸ - اتخاذ تصمیم نسبت به خریداری یا اداره کارخانه‌های موضوع قانون تمرکز امور صنعت و معدن و تشکیل وزارت صنایع و معادن مصوب ۱۳۷۹/۱۰/۶.

۹ - تصویب پیشنهادات مربوط به فروش یا وثیقه گذاردن سهام سازمان در شرکت‌های صنعتی معدنی و واحدهای تابعه و همچنین فروش یا وثیقه گذاردن اموال سازمان به پیشنهاد رئیس هیأت عامل .

۱۰ - اتخاذ تصمیم و تصویب وام‌ها یا اعتباراتی که سازمان برای سرمایه‌گذاری در صنایع اخذ می‌نماید.

۱۱ - رسیدگی و تصویب طرح‌هایی که در زمینه بررسی‌های علمی و صنعتی و تهیه کادر مدیریت و کادر فنی از طرف رئیس هیأت عامل پیشنهاد می‌شود.

۱۲ - تصویب استخدام کارشناس خارجی و یا عقد قرارداد برای استفاده از خدمات مؤسسات مشورتی خارجی در سازمان پس از طی مراحل قانونی.

۱۳ - تصویب قراردادهای مربوط به خرید یا تأسیس کارخانه و

قراردادهای اخذ اعتبار جهت انجام این امور.

۱۴- تصویب قراردادهای مربوط به اداره کارخانه‌ها که اداره آن مورد

تقاضای صاحبان آنها می‌باشد.

۱۵- اتخاذ تصمیم نسبت به هر موضوع دیگری که از طرف رئیس

هیأت عامل در حدود مقررات این اساسنامه پیشنهاد می‌شود.

۱۶- تصویب انجام عملیات خرید و فروش و عاملیت و مضاربه و مشارکت

به طور کلی یا جزئی در رابطه با فعالیت و اداره شرکت‌های تابع و تحت

پوشش.

۱۷- اجرای تصمیمات مجمع عمومی با رعایت مقررات قانونی.

۱۸- اجرای طرح‌های صنعتی توسط سازمان به عنوان پیمانکار عمومی

(GC) به تنهایی یا با مشارکت شرکت‌های دیگر، بانک‌ها و مؤسسات

پولی و اعتباری و بنگاه‌های اقتصادی داخلی و خارجی.

ماده ۱۰

هیأت عامل هر هفته یک بار جلسه عادی خواهد داشت و در صورت

ضرورت بر حسب دعوت رئیس هیأت عامل جلسات فوق العاده تشکیل می دهد. دستور جلسه در دعوت نامه قید خواهد شد.

ماده ۱۱

جلسات با حضور حداقل سه نفر، که يك نفر آن از معاونین وزیر عضو هیأت عامل بوده باشد (در صورت عضویت معاونین) رسمیت خواهد یافت. تصمیمات هیأت عامل با اکثریت مطلق آراء كل اعضا (۳ نفر) خواهد بود.

ماده ۱۲

انتخاب معاونان سازمان به عهده ریاست هیأت عامل خواهد بود و رئیس هیأت عامل می تواند با تأیید وزیر صنعت، معدن و تجارت يك نفر قائم مقام انتخاب نموده تا در غیاب او وظایف رئیس هیأت عامل را انجام دهد.

ماده ۱۳

رئیس هیأت عامل (معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت) بالاترین مرجع امور اجرایی سازمان بوده و علاوه بر اختیار استخدام و اخراج کارکنان و تعیین حقوق و ترفیع آنان و به طور کلی انجام امور داخلی و اداری در حدود بودجه مصوب و آئین نامه ها و مقررات، دارای وظایف و اختیارات زیر می باشد:

- الف - اجرای تصمیمات هیأت عامل با رعایت مقررات قانونی.
- ب - نمایندگی سهام سازمان در مجامع عمومی شرکت ها و واحدهایی که تمام یا قسمتی از سهام آنان به سازمان تعلق دارد با حق تفویض این اختیار با مسئولیت خود به هر يك از کارمندان سازمان.
- پ - نمایندگی سازمان در کلیه مراجع قضایی و یا غیرقضایی با حق توکیل غیر و همچنین ارجاع به داوری و حق صلح با تصویب هیأت عامل و با اخذ مجوز از سایر مراجع قانونی.
- ت - تفویض قسمتی از اختیارات خود و حق امضا به معاونان و یا کارمندان دیگر.
- ث - تهیه ترازنامه و حساب سود و زیان و ارائه آن به هیأت عامل جهت

تصویب و تقدیم به مجمع عمومی.

ج - گزارش کار و تنظیم برنامه و بودجه سازمان و ارائه آن به هیأت عامل جهت تصویب و تقدیم به مجمع عمومی.

ماده ۱۴

رئیس هیأت عامل سازمان وظایف معاونان خود را تعیین می نماید.

ماده ۱۵

وظایف حسابرس (بازرس) به شرح زیر می باشد:

- ۱- کلیه عملیات حسابرسی سازمان و همچنین وظایفی که طبق قانون تجارت به عهده بازرس محول گردیده است.
- ۲- رسیدگی به ترازنامه و حساب سود و زیان سازمان با گواهی صحت ارقام و ترتیب تنظیم آن و تقدیم گزارش آن به مجمع عمومی سازمان.
- ۳- رسیدگی به دفاتر سازمان و اخذ هرگونه توضیح و اطلاع از مدیران و کارکنان سازمان با اطلاع قبلی رئیس هیأت عامل در هر موقع که

حسابرس لازم و صلاح بداند.

حسابرس (بازرس) می‌تواند با تصویب مجمع عمومی در انجام وظایف خود از یک مؤسسه حسابرسی مستقل یا هیأتی از حسابرسان استفاده نماید.

ماده ۱۶

سال مالی سازمان از اول فروردین تا پایان اسفند ماه هر سال خواهد بود. حساب‌ها و دفاتر سازمان در آخر سال بسته شده و ترازنامه و حساب سود و زیان تا پایان تیرماه سال بعد تهیه و تنظیم می‌گردد.

ماده ۱۷

آئین‌نامه مربوط به طرز مصرف ۲۵ درصد سود خالص موضوع ماده ۸ قانون تأسیس سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران از طرف رئیس هیأت عامل تهیه و پس از موافقت هیأت عامل و تصویب مجمع عمومی به مرحله اجرا گذاشته خواهد شد.

ماده ۱۸

سازمان جز به شرکت‌های تابع و تحت پوشش خود وام یا اعتبار و یا تضمین نخواهد داد.

تبصره- در موارد ضروری با تصویب مجمع عمومی سازمان، اعطای وام یا اعتبار و تضمین به غیر از شرکت‌های تابع و تحت پوشش سازمان بلا مانع است.

ماده ۱۹

خدمت در سازمان خدمت دولتی محسوب نمی‌گردد. لیکن در صورتی که خدمات مستخدمین رسمی سایر دستگاه‌ها و شرکت‌های دولتی مورد نیاز سازمان باشد و به موجب مقررات مربوطه فی مابین مأمور به خدمت و یا منتقل گردند مدت خدمت این‌گونه مستخدمین در سازمان جزو سنوات خدمات دولتی ایشان محسوب خواهد شد.

ماده ۲۰

مدیران مؤسسات و واحدهای تابعه و تحت پوشش را می‌توان از بین کارکنان موظف سازمان و یا اشخاص خارج از سازمان انتخاب کرد و اگر مدیری از کارکنان سازمان انتخاب شود چنانچه به صورت موظف باشد حقوق وی به عهده مؤسسه یا واحد مربوطه بوده و چنانچه غیرموظف باشد حق حضور در جلسات نیز به عهده مؤسسه یا واحد مربوطه خواهد بود.

سازمان گسترش و نوسازی منابع ایران

مدیریت حقوقی

تیر ماه ۱۴۰۴